

Kvalifikovaná výzva dle § 114b OSŘ

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá institutem kvalifikované výzvy, jakožto prostředku přípravy jednání ve věci samé. Jeho nedílnou součástí je rovněž institut fikce uznání nároku, jenž nastává, mimo jiné, v případě, že žalovaný kvalifikované výzvě řádně a včas nevyhoví. Dojde-li pak k aplikaci zmíněné fikce, soud ve věci bez dalšího rozhodne rozsudkem pro uznání.

Primárním účelem kvalifikované výzvy je naplnění jedné ze základních zásad civilního procesu, a to zásady rychlosti řízení jakožto jednoho z komponentů ústavně garantovaného práva na spravedlivý proces. O kvalifikované výzvě hovoříme právě s ohledem na zvýšené náležitosti, které musí vyjádření žalovaného splňovat, aby této výzvě řádně vyhověl. Charakteristickým znakem tohoto institutu je posílení zásady formální pravdy na úkor pravdy materiální, když v důsledku případné pasivity na straně žalovaného dochází ke krácení řízení spočívajícím v nerealizaci celé řady procesních zásad a sporné řízení tak ex lege i fakticky ztrácí svůj kontradiktorní charakter. Byť je v praxi velmi často kvalifikovaná výzva chápána jako jakýsi univerzální prostředek, který umožňuje soudu řízení rychle nastartovat, dodat mu spád a následně také rychle vyřídit, moderovala judikatura možnost užití zmíněných institutů stanovením řady předpokladů, které musí být bez výjimky naplněny.

Cílem této práce bylo poskytnutí podrobného rozboru předpokladů, které je nezbytné pro řádné vydání kvalifikované výzvy, neoddělitelně související aplikaci fikce uznání a vydání rozsudku pro uznání, s ohledem na případné kritické následky, naplnit. To vše při identifikaci a podrobném rozboru velmi obsáhlé judikatury, jež je pro pochopení této problematiky a řádnou aplikaci zmíněných institutů zcela zásadní.

Navazující cíl této práce spočíval v posouzení uvedených institutů z hlediska ústavní konformity a zodpovězení otázky, zdali v praxi nedochází k nedůvodnému využívání kvalifikované výzvy a rovněž, zda je současná zákonná úprava fikce uznání vhodná a skutečně neexistuje jiného vhodnějšího nástroje kontumace. V tomto ohledu jsem v práci dospěl k závěru, že současná zákonná úprava nepřiměřeným způsobem zasahuje do práva žalovaného na spravedlivý proces, pročež nemůže z hlediska posouzení ústavní konformity obstát. Z tohoto důvodu v práci akcentuji potřebu korekce zákonné úpravy, a to prostřednictvím alternativního rozsudku pro zmeškání, jakožto nástroje vhodnějšího.

Klíčová slova: kvalifikovaná výzva k vyjádření, fikce uznání, rozsudek pro uznání